

El circ literari

Qui no tingui contacte amb el món editorial i, per tant, la visió que li arriba de l'activitat literària és la de la secció cultural del telenotícies pels volts de Sant Jordi pot creure que publicar un llibre és una experiència glamurosa que es tradueix, des del primer minut i durant molt de temps, en presentacions multitudinàries; lectures públiques plenes de gent amb ulleres de pasta, cara d'interès i barbata apuntalada sobre la mà; festes amb vi escumós i canapès; entrevistes als mitjans; crítiques elogioses a tots els diaris; cues interminables per signar exemplars, i editorials estrangeres barallant-se per comprar els drets de l'obra. I aquesta potser és la realitat d'alguns autors que (a causa d'activitats que no tenen res a veure amb la literatura) són molt populars, o d'altres amb un prestigi consolidat i internacional. Són el que anomenem, sovint amb cert menyspreu, «autors mediàtics», que no vol dir que pel fet de ser mediàtics hagin de publicar mala literatura, de la mateixa manera que no ser mediàtic tampoc et converteix automàticament en aspirant al Nobel. El cas, però, és que la realitat de la majoria d'autors és molt lluny del glamur que apareix a les pel·lícules americanes quan el protagonista, un any després d'haver viscut experiències insòlites, presenta un llibre auto-

biogràfic i, en un ambient elegant, signa exemplars a centenars de desconeguts.

En general, publicar un llibre representa (després de, en alguns casos, haver-se pagat l'edició) fer un parell de presentacions, més o menys concorregudes, davant d'amics, familiars i coneguts; fer-ne d'altres amb un grapat de desconeguts i qui sap si alguna presentació a la qual no acut ningú; concedir entrevistes a mitjans locals amb periodistes que molts cops no s'han llegit el llibre; participar en uns quants clubs de lectura en biblioteques pròximes; fer guàrdia, amb resultats imprevisibles, en els espais habilitats per Sant Jordi a les llibreries...

La vida social que genera la literatura connecta l'escriptor amb el món, és cert. La sensació de poder literari que atorga deixar-se veure en presentacions, festivals o lliurament de premis, però, motiva que l'autor s'allunyi de la disciplina de posar-se a escriure i busqui presència pública, vagi a la recerca del lector, i acabi engolit per allò que Pere Rovira, en el seu deliciós dietari *Música i pols* (Proa, 2019), anomena el circ de la literatura: "El món literari és curiós: sol donar molta més importància a festivals, premis, crítiques, elogis, homenatges, etc., que a la literatura en si mateixa. Si els escriptors fessin el que han de fer, que a mi em sembla que és quedar-se a casa escrivint, el míser circ de la literatura no tindria gaire importància."

